

iaetet.
407 pp

132

1855

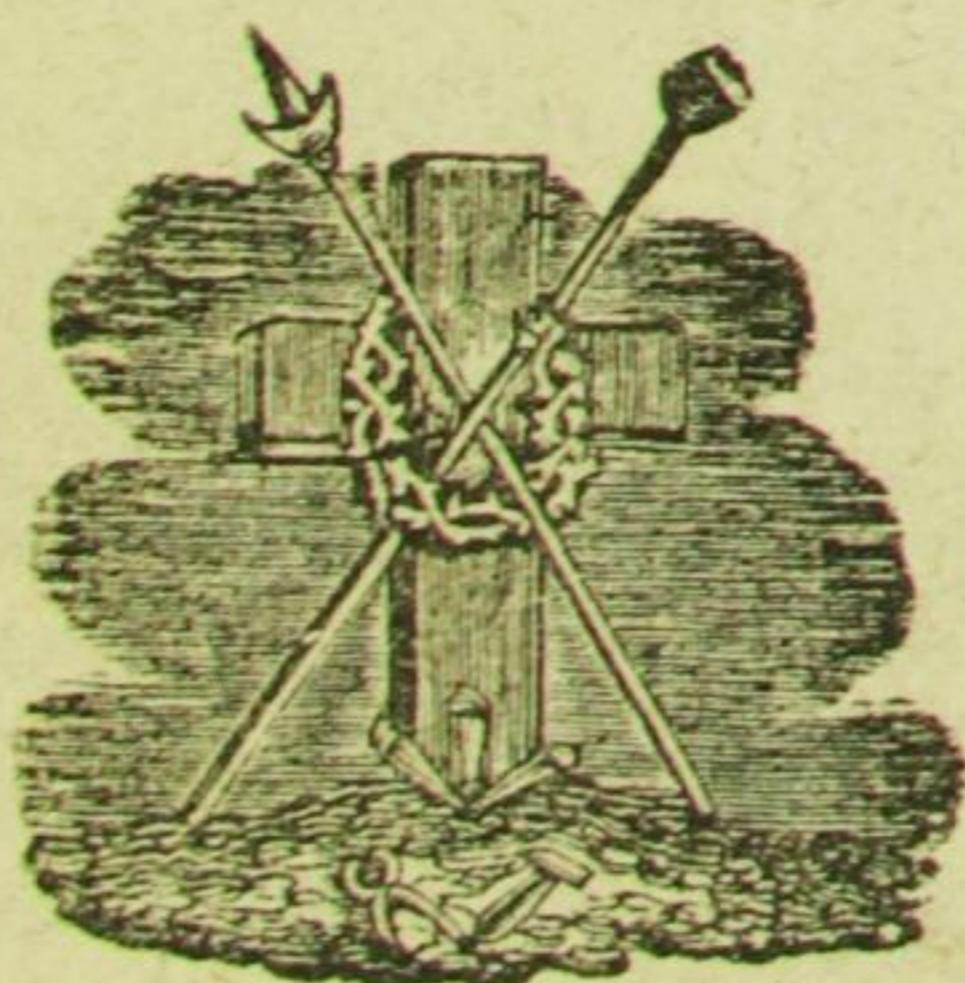
Kein Viertel Hundert
Nikotinverdunstung
und das unmöglich
Trinken

Aus dem Feuerchen über
zu purzeln

TV 9 X

Djertelk sa
w u ž i t E D w
mot
w o p i ē s t w a.

S njemsteho pschelozji R.... we B.....

Gałojene mot towarzista sa snutkomne misjonistwo
we Niſtej.

Gjischjane pola R. B. Hifi w Budyschini.

- 1919-535 -

Schtuż to lasuje, ton jo psche-
pomu

śtwoje a druhich dla.

1. Hejso chzesch pschezo laczny bycz,
da budż piczek, pschetoż czim huzischo a
czim bole ton piye, czim lacznischi budże.

2. Hejso chzesch, so by ſo proza
twojich pscheczelow ktwojemu ſbožu ne-
poradziła, da budż piczek a woni budża
ſo podarmo prozowacż.

3. Hejso chzesch, so by twoja proza
kliepschemu druhich podarmo była, da
budż piczek a ty nebudzesch wele dokon-
necz kżohnowanju druhich.

4. Hejso chzesch druhich prozowa-
nia ktwojemu ſbožu ſkasycz, da budż
piczecz a ty budzesch jim wscho ſkasycz.

5. Hejso by ſej prjodkwsał, ſkerje
a ljepte wołhudnycz, da budż piczek, a
ty budzesch borsy roſtorhany khoodzicż
dyrbecż a nesmjejesch najnuſnischeho
kroſchka. Pschiſt. Sal. 23, 20. 21.

6. Hejso chzesch tych twojich ſłodom
czwilowacż, da bycz wopilż, a ty nesmje-
jesch uufny kroſchik kwsch jedneinu khljebiej.

7. Hejso chzesch, so dyrbja twoje
djieczi proscherstwo nauknycz, da budz
wopilz, a wone pondzeja wot durjom
k durjam s proscherskim mjechom.

8. Hejso chzesch wot ludakow rady
hebany byc, da budz piczk, a ty czinisch
jim jich skutk lochki.

9. Hejso chzesch wokoło siebe rady
paduchow mjeicz, da budz piczk (ljepe:
wopilz), a stobu a pola tebe budze sa
nich njeschto czinic.

10. Hejso je čji strovy rogom wo-
studly, da budz wopilz, a ty masch tu
nadziju, so budzesch worotnicz a hu-
beuschi hacj skoczo.

11. Zeli čji wokolokhodženje strogom-
nymi ludžimi napschecživne, da budz
wopilz a woni nebudža twoje towarzstwo
pystac, ale budža weszeli, dyž so knim
nepschiblizujesch; možno, so cže se ſwo-
jich towarzstwów wusanknu.

12. Zeli, so chzesch hubenje konz
wsac, da budz wopilz a ty dzesch hu-
benemu ſkončenju napschecživo.

13. Zeli, so chzesch, so bychu twoje
ſlaboszie, ſuposzja a neknicžomnoszie
pjeknje bes ludži pschitschle, da budz

wopilz, a ty budżesčh jo ſam wupo-wedacž a roſnesz.

14. Džeržisčh ſo fa ſylneho, da budž picžk, a borsy budże ſo ſjewicž, ſchtu cže pſchemože.

15. Hejſo nemožesčh penesu cžerpilež a čhesčh je radu wotbycz, newedžiwschi fač, da budž picžk, a wonie budža ſo pominycž kħjetſiſcho, hacž ſnjeħ pſched ualjetnim ſlonzom.

16. Hejſo čhesčh ſczaſtom fdžjeļu nekmany bycz a do gmeinskeje kħjež (na paſtyrnju) pſchinicz, da budž picžk, a je jara možno, ſo cže tam borsy uutswortschtuja.

17. Għylli ſiebi prjotkwał, iwscho fbožje fe ſwojeho doma ruhnacž, da budž wopilz, pſchetož wjerne fbožje ne-može ſneſz wopilzow wonje.

18. Čheschli bycz morwū ſlaw eżlowiskeho towarzwa a ſemju ſadżjewacž (Luk. 13, 7.), da budž wopilz a ty budżesčh nekmany a nekmanischi kkojjdemu pſchisħluſchnemu džjeļu, wobcżežny dru-him a budža cže žiwigħ dyrbecž.

19. Čheschli bycz duſchnym In-džom wostudly a napſheċċiwny, da

budż wopilz a woni pondżeja dalje wokoło tebe, hacż wokoło romady śmierdżazeho noja.

20. Chzeschli bycz twojim domjazym a twojemu pscheczęstwu wohidny, da budż wopilz, a ty sy neknicżomnič, kotrehoż wohladanje je najwohidnische.

21. Chzeschli, so bychu ſo cže rodni a roſomni ludżo bojeli, da budż wopilz, a woni budža ſo psched tobū paſz, kaž psched djabolom.

22. Chzeschli bycz neknicżomnič, da budż wopilz a ty pschiſluschesch kтыm najneknicżomniſchim ludżom: cześz a haniba budże tebi pschezo bole wschojene, a kczemu neje tajki fmany?

23. Hejſo chzesch pschiſluschečz rady kтыm, kiz wokna a druhe wjezdy roſbiwaju, a hejſo chzesch rady roſbite ſawy a koſzje mječz a ſo na najſtraschniſchich mjestach motacz a walecž a do jaſtwa pschinę; da budż wopilz, a džiwnie by bylo, dy by ſo czi to neporadžiło.

24. Geli, so chzesch kaſyčz a ſkaſyčz twoju ſrowosz, da budż wopilz, pschetoz pjanosz je macz wele khoroszjom.

25. Teli, so čzesch twojeje duschie
mozy skasycz a worotnicz, da budz wo-
piłz, pschetoż we lječarskich khježach, na-
twarenych ē hojenju wrotnych, skoneči
tač njeftoty wopiłz, a wopiłska wrót-
nosz neje tež bes nami nesnajomna.

Skr o t k i m: Gsyli ſebi prjodkwaſał,
ſo pschinesz wo khljeb, samoženje, česz,
wo czielne a duchomne sbozje, wo czaſne
a wjeczne sbozje, da budz wopiłz.

Pjanosz rubi čzi roſom, woſlabi
pomjatk, roſpali frej, nabije ſwonkom-
nie a ſnužkomnie knesahojenju trachne
ranę. Wona steji pschi twojej moſchni
jako leſny paduch, pschi twojej duschi
jako čert a je jena tych najſwierni-
ſchich čertowych ſlužomnizow. Pja-
nosz je proſcherſta macz, ſkoržba man-
dželskich arudzenie džiečzi. Wona czini
roſomnych ē błaſnam: Horschi hacz ſko-
čzo je ton, fiz druhim ſtrowju pschi-
piwa a psches to ſwoju — czielnu a
duchomnu — ſtrowosz konzuje. Za-
doſziwje požera picžk wopojaze picžje,
hacz runje wje, kajki borsy budže. Ne-
cziste myſlje, ſle žadossje, besbožne
prjodkwaſacza wubudzi pjanosz a czini

krabłych kruivedženju tych samych. To muwedże pijany bes strachowanja, na eżoż siej pomyslicz je strośbemu rosnosz jako nepotniwe, paduschnie, mordarskie skutki. — Ty mi prajisch: „Tak daloko somnu pschindż nebudże!“ — Pscheczeło, tak mijenesche kożdy pschi sapoczątku a tola padże won łoboko jenoż psches wopilstwo. — We schkleniczzy sio jich wjazy tepi hacż we morju. — Kaf by jich najwjaszy moło we młodych ljetach kroschki na bok klasz sa stary dżen. Czohola sio nestane? Dokelż maju towarzystwo spiczkami a snajominstwo swopilzami; dokelż tam won a nuts khodża, dżej żadyn bohatsi won nepschindże. Oj by mene piczkow było, da by mene nufy, mene rječow a sdychowanjow było we kraju.

A wosche teho wscheho pschepomu a rospomu, so masch nesmertuu duschu, a so wopilzow pucż kheli delje dże!

**Poſluchaj, ſchto ton Enes
wot wopilstwa praji!**

Won praji: Wotuczce pjeni a plakajcze. Soel 1, 5. — Dże je bolosz? Dże je strudnosz? Dże je swada? Dże

— 9 —
ſu ranę bes winę? Dżęż pola wina
ſedża a ſo ſromadża wupicż, ſchtoż
nalate je. Pschiſt. Gal. 23, 28. 29.

— Ladajcze ſo, ſo wasche wutroby
nebudża wobcežene ſwobzranſtwom a
ſwo piſtvo m, a ſe staroszem i teje
živnoszje a ton džen was neſchekwatał.
Euk. 21, 34. — Sjawne ſu pač ſkutki
teho cjiela, kotrež te ſu: Mandželſtwia
łamanje, kurwarſtwo, nečiſtosz, nepot-
ſiwoſz, pschibojſtwo, kusłowanje, ne-
pschecželſtwo, ſwada, ſurowoſz, njewa-
nje, roſtorki, kezarſtwo, ſawisz, mordo-
wanje, wo piſtvo, wobzranſtwo a
tym podomne wjezhy, wot kotrejch ja
wam predy praju, ſo kotsiz tajke czinja,
nebudża Boże kraleſtwo herbowacż. Ga-
lat. 5, 19—21. — Ani paduſchi, ani
lakomni, ani wo piſzhy, ani hanibni-
hy, ani rubežniſhy nebudża Boże kra-
leſtwo doſtacz. 1 Kor. 6, 10. — Želi
ſo my po cjieli živi budżecze, da budże-
cze wumrecż; jeli ſo pač psches ducha
cjielne ſkutki moricze, budżecze živi.
Pschetoz kotrejch ton duch Boži wodzi,
czy ſu Boże džjeczi. Rom. 8, 13. 14.
— Khodźmy potſiwoje jako wodnjo, niž

we wobzraniſtwi a wopilſtwi, niž
we komorach a nepotſiwoſzi, niž we
ſwareniu a ſawiszi; ale wobleczeſe
ſo teho knesa Jeſom Kryſta, a py-
tajcze cjieła tak, ſo ſamopaschne ne-
budže. Rom. 13, 13. 14. — Nemolcze
ſo, Boh ſo neda ſa ſimjeh mječ. Psihe-
tož, ſchtož czlowek ſyje to budže won
tež znecž. Schtuž na ſtwoje cjieło ſyje,
ton budže wot cjieła ſkaženje znecž;
ſchtuž pač na ducha ſyje, ton budže
wot ducha znecž wjeczne ſiwenje. Gal.
6, 7. 8. — To nejſu wſchitke ſłowa,
kiž we bibliji wot wopilſwa ſteja, ale
bužom ſlych widžiſch, ſo Boh wopilzam
wjeczne ſacziſnenje roſy, kotrež won
budže zaſloſnje dopelnicž, jeli to ſo
newostaja a ſo newobrocža. Won ſkicž
ſtwojej ružy; nesbožomny, chzesch ſei
wot ſo ſtorcžicž? „O wopilzo, ach cje-
petaj!“ — „Sdaluj ſo da wſchitka
pjanosz, wopilſwo a wobzraniſwo. Ach,
kač je to wulka roſnosz, dyž wopomnju
prawje to, kač tak welje ſebi ſchfodža,
dyž ſo ſwopilzami wodža! — Kryſtus
je ſa wſchjech na kſchizu wiſał, mriejo
wołał: „Mi chze ſo pteč!“ — Duž

wotucz, czloweze, se spanja, ty rjeschna
wowa shubena, nech duscha dobre czini.
O wotucz, ty masch wulki czas, predy
hacz wiecznosz rabne nas, a nebudz
wrjeschnej wini. — Krystus ham czi,
luba duscha, ruzh kiczi, nekomdz ho!
Czis precz, schtoz cze wobcezuje; dosz
masch, dyz masch Jesuša. Ach wrocž ho
knemu, wopilzo, ty saſlepeny rjeschniko!

Stestamenta jeneho wopilza.

Moje czieło je woſlabene a moja
duscha ſkažena, dokelž hym ho do wo-
pilstwa dał a ho wroczicž necham. Duž
ginju tudy moje wotkasanje. Boh,
ton knes, bje mi dał ſtowe czieło a
rosomnu duschu, tak ſo budzich mol
ſiebi, tym mojim a druhim kuzitkej,
a Bohu kczęſzi žiwý bycž. Tak nej-
hym žiwý był. Ja lubowach, schtoz
ho cziełu ſpodbasche, nechach rjesch-
nemu nadbjehanju napsheczivo ſtacz:
buch picž a buch wopilz a hym wo-
pilz, a hym te swopilstwom ſiednoczene
rjechi czinit. Moj kust samozenja ſluſcha
ſlužomnikam psheczinenja, kotrychž no-
hi a ruzh bjechu ſpiefchne, mi wopo-

jaže pičje wobstaracj a voredječj; wheli budu so jim džakowacj. Bes mojeho tunecja bječh witany a wi- dženy muž; ale moja čeſz je na pjest twarena. Mojej mandželskej sym wele tuđenja činił, a, so nejšinj trebali wſchitzy romadžje po proſchenju hicj na tým je wona wini; ta wje hospo- darcj. Tej sawostaju khudobu, mojn necjeſz, a staroszjow romadu; pschetos po mojej ſmerczi budža pschinčz vore- djerjo a nalitwarjo. Moje džiecji dyrbja ſmaczerju dželicj a na nich wotpoczuje moja necjeſz a wopileho nana poſlecjie. Moje čjeļo nech snije; ale mi je tač, kaž by junu stanycj mješo. Kajke to tedom budje? Me ſyma pschebjehuje, dyž ſej na to myſlu! — Moja duscha nemože wumrečj, to čuju; wona dyrbí psched Boži ſud; a strach a roſa ſapa na mne, dyž wopominju, so bu mi džieč- jych ljetach přajene: „Wopilzy nebudja Bože kralstwo dostacj.“ 1 Kor. 6, 10.

**Schtuž to lasuje, ton jo pscherown
we ſwojej wutrobi!**

Abt. 407

